

Intressant som STILEXEMPEL

□ GUT spelar GIGA, vilket är ännu lite svårare än det låter. GUT är Göteborgs Universitetsteater, en ambitiös amatör-

TEATER

grupp som i våras satsade stort och spännande på en märklig blandning av "Jeppe på berget", "Tusen-och-en-natt" och "Livet en dröm"

□ "GIGA" är en radiopjäsa av Torgny Lindgren och Eric Åkerlund, en knappt timplång dialog mellan Fursten och hans Narr. Den förre vill göra sig kvitt den senare för att nå stillhet, frid och fromhet, den senare vägrar att dö och möter furstefilosofierna med gyckel och ironier.

Två sidor av det mänskliga, kanhända: den sega, narraktiga och mycket jordiska kroppen och den egoistiskt himlasträvande anden, splittrade i två roller för tydlighets skull. Och förstås en pjäs om makt och vanmakt, kärlek och tomhet, liv och död . . . En medeltidsballad en smula à la Ingmar Bergmans "Trämålning", en studie för två röster, två temperament, två livsmönster.

Men avgjort en pjäs att höra snarare än att se: dialogen är allt, scenarierna blir mer eller mindre nödtvungen påklädning. GUT:s regissör Kent R. Andersson är skicklig, men inte ens skicklighet förmår ge riktigt liv åt materialet — jo kanske om låt oss säga Sven Wollter och Bengt Jernblad funnits tillstådes som aktörer, men säkert är det inte.

□ NU FINNS Hans Rosenfeldt som lång, avmätt furste och Ulf Andréasson som hans lille krängande, slängande, grimaserande narr. De gör sitt bästa att renodla sina respektive typer, genomarbetar och laddar plastik och röstbehandling och hänger skickligt med i stämningkassen och de ibland rätt häftiga ljusskiftningarna.

Det är intressant, men mera som stilexempel än som egentligt levande scentheater. Men amatörteaterformen är större, viktigare och mer spännande än sina resultat och sevärt är det förvisso. Gå till Kapellplatsen i kväll och se efter!

Bo Lundin